

[Justitsministeren]

Den 6. december 1989 tiltrådte direktoratet en indstilling fra Anstalten ved Herstedvester om ledsaget udgang til Tivolis Koncertsal den 17. december 1989 fra kl. ca. 15 til 19 med henblik på overværelse af en julekoncert, som Danmark Radio arrangerede som en julehilsen til Grønland. I forbindelse med udgangen deltog 5 grønlandske indsatte, og direktoratet stillede som vilkår for tilladelsen, at der skulle være én ledsager for hver indsat. Direktoratet lagde ved afgørelsen vægt på, at den pågældende gennem længere tid havde været psykisk stabil og skønnedes ufarlig.

Det bemærkes, at den pågældende meldte sig til politiet den 18. december 1989.

Direktoratet for Kriminalforsorgen udsendte i december 1988 reviderede retningslinjer for ledsaget udgang fra kriminalforsorgens anstalter og arresthuse. Retningslinjerne indeholder bl.a. forskrifter for, hvorledes udgangsledsageren skal forberede sig til den forestående udgang, samt hvilke funktioner og opgaver udgangsledsageren skal varetage under afvikling af udgangen, således at det i videst muligt omfang kan undgås, at indsatte undviger under ledsaget udgang.

Jeg finder det ikke velbegrundet at ændre de særlige udgangsregler for grønlandske indsatte. Med hensyn til den konkrete sag er Direktoratet for Kriminalforsorgen ved at foretage en gennemgang af sagen med henblik på at klarlægge, hvorvidt de nævnte retningslinjer er blevet fulgt i forbindelse med udgangen. Direktoratet vil i den forbindelse tage stilling til, hvorvidt der måtte være grundlag for at reagere disciplinært over for udgangsledsageren, samt om der måtte være behov for at præcisere retningslinjerne.

Spm. nr. S 312

Til *miljøministeren* (19/12 89) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren lade foretage en undersøgelse af, hvem der er ansvarlig for, at der nu fire år efter anmeldelse af Shellraffinaderiets ulovlige udledning af olie- og fenolholdigt spildevand endnu ikke er rejst sag mod Shell, og vil ministeren samtidig svare på, hvad hun selv har foretaget i sagen?«

Begrundelse

Det er krænkende for retsfølelsen hos mange mennesker, at der ikke rejses sag, når der er tale om klare overtrædelser af spildevandsgrænser med så giftige stoffer som fenol og olie, der udledes i Lillebælt.

Lillebælt er hårdt belastet i forvejen og tåler ikke mere forurening. Miljøbevidstheden er heldigvis steget hos mange mennesker de seneste år, men det betyder også, at det bliver sværere at forstå, at et stort firma ikke bliver retsforfulgt, når reglerne overtrædes.

Det er helt ufatteligt, at der skal gå op til fire år, og at der stadig ikke er sket noget i sagen. De involverede parter og de, der skal komme med udtalelser, må selvfølgelig stå til ansvar, hvis sagen på nogen måde er blevet slyttet.

Svar (8/1 90):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Jeg er helt enig i, at det er uacceptabelt, at tilrettelæggelsen af en miljøstraffesag skal vare i over fire år. Jeg har derfor bedt Miljøstyrelsen om omgående at færdigbehandle sagen samt om at udarbejde en nærmere redegørelse for sagens forløb.

Miljøstyrelsens redegørelse viser, at sagen sammenlagt har ligget godt 2½ år hos Politimesteren i Fredericia og 1½ år hos Miljøstyrelsen.

Miljøstyrelsen har nu færdigbehandlet sagen og sender den videre til Politimesteren i Fredericia. Jeg går ud fra, at denne vil sørge for, at sagen snarest muligt indbringes for retten.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at jeg i et samråd den 10. januar 1990 vil orientere Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg nærmere om sagen.

Spm. nr. S 313

Til *finansministeren* (19/12 89) af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Er det korrekt, at der mellem regeringen og Fremskridtspartiet er underskrevet en aftale om besparelser på 447 mio. kr. over 4 år på boligområdet, og kan det oplyses, hvordan disse besparelser i givet fald vil blive udmøntet?«

Begrundelse

Som bekendt måtte Justitsministeriet i sidste øjeblik krybe til korset og – i modsætning til